

Samenvatting

Deze masterproef onderzoekt hoe recreatieve pleziervaart veilig kan integreren in industriële havens, met als doel meer inzicht en begrip te creëren rond deze interactie. Centraal staat de vraag: wat is de plaats van pleziervaart in en rond een industriële haven en meer specifiek in de haven van Antwerpen? Het onderzoek combineerde een literatuurstudie, een enquête onder 179 Belgische pleziervaarders en twee diepte-interviews met een jachthavenmeester en een havenautoriteit van de haven van Antwerpen.

De bevindingen tonen dat een uniform regelkader (AIS-plicht, VHF-melding, vast traject) het objectieve risico verlaagt, maar door recreanten als streng wordt ervaren. Twee derde van de respondenten heeft AIS-klasse B; zij melden meer veiligheid en voorspelbaar gedrag van beroepsvaart. Belangrijkste knelpunten zijn beperkte infrastructuur (beperkte sluisvensters), gefragmenteerde communicatie en onvoldoende informatieverbreiding.

Conclusie: pleziervaart kan een verantwoorde plaats krijgen wanneer drie voorwaarden samengaan: duidelijke spelregels, wederzijds respect en slimme inzet van technologie, waarbij AIS verbindend kan werken.